

РЕШЕНИЕ

№ 36185

гр. София, 04.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 03.10.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Красимира Милачкова

ЧЛЕНОВЕ: Лилия Йорданова
Мариана Маркова

при участието на секретаря Десислава Лазарова и при участието на
прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **5233** по описа за **2025**
година докладвано от съдия Мариана Маркова, и за да се произнесе взе предвид
следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния
кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания
/ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на А. К. Н. чрез адв. В. от САК срещу решение № 922 от
12.03.2025 год. по АНД № 16589/2024 год. по описа на СРС, НО, 116-ти състав, с което е
потвърдено наказателно постановление (НП) № 11-01-212 от 06.08.2024 г. на директора на
Агенция за държавна финансова инспекция (АДФИ), с което на основание чл. 53 от ЗАНН е
наложено административно наказание „глоба“ в размер на 10 000 лева на жалбоподателя за
нарушение на чл. 2, ал. 2 от Закона за обществените поръчки (ЗОП) вр. вр. чл. 247, ал. 1 вр.
чл.259 вр. чл. 261, ал. 2 от ЗОП.

В касационната жалба се твърди, че решението на въззивния съд е постановено при съществени
нарушения на съдопроизводствените правила, както и че е неправилно поради нарушение на
материалния закон. Излагат се доводи, че в случая не е доказано, че нарушението по чл. 63, ал.1,
т.1, б. „б“ ЗОП е довело до реално и съществено възпрепятстване на участници в процедурата.
Касаторът сочи, че е неправилен изводът на въззивния съд, че изискването участниците да
представят оторизационно писмо само от производителя е ограничило от конкуренцията.
Поддържа, че посоченото изискване е мотивирано с гарантиране качеството на доставяната
техника и обслужване, каквито ограничения са допустими с оглед предмета и целите на
поръчката. Изтъква, че в рамките на оперативната самостоятелност на възложителя е да въведе

критерии за подбор, които да гарантират добро, качествено и своевременно изпълнение на обществената поръчка. Пзовава се на практика на СЕС. Заявява, че съобразно практиката на ВАС когато поставено от възложителя специфично изискване ограничава участието на стопански субекти в процедурата, но е обективно обосновано от предмета на поръчката, не може да се приеме, че е налице нарушение на чл.2, ал.2 ЗОП. На последно място се твърди, че доколкото жалбоподателят не е възложител на ОП, а е длъжностно лице по смисъла на чл.7, ал.1 ЗОП, то в НП невярно е посочена санкционната разпоредба – тази по чл.247, ал.1 ЗОП, вместо приложимата – чл.259 ЗОП. При тези съображения се иска отмяна на въззивното решение. Претендира присъждане на адвокатско възнаграждение.

Ответната страна – директорът на Агенция за държавна финансова инспекция, чрез процесуалния си представител – главен юрисконсулт Т. Я., оспорва касационната жалба и моли решението на СРС да се остави в сила. Счита, че това решение е правилно и законосъобразно. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражения за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Представителят на СГП счита жалбата за основателна, поради което предлага да бъде уважена.

Административен съд – София - град, XX касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК и при спазване на преклузивния 14-дневен срок. Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Обжалваното решение е валидно и допустимо - произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му, сезиран с подадена надлежно жалба. По делото е установена следната фактическа обстановка:

Във връзка с извършена в периода 13.12.2023 г. – 18.01.2024 г. финансова инспекция на Министерство на земеделието и храните от служители на АДФИ било установено, че с решение № РД52-99 от 24.11.2022 г., подписано от А. К. Н. в качеството му на главен секретар на Министерство на земеделието и публичен възложител на обществени поръчки по смисъла на чл. 5, ал. 2, т. 4 от ЗОП, оправомощен със заповед № РД-09-1003/ 05.09.2022 г. на Министъра на земеделието, била открита процедура за възлагане на обществена поръчка с предмет: „Предоставяне на техника под наем за печат, копиране, сканиране за нуждите на Министерство на земеделието“. Обект на поръчката била доставка по чл.3, ал.1, т.2 от ЗОП. В обявлението за оповестяване откриването на поръчката, в Раздел III „Правна, икономическа, финансова и техническа информация“, т. III.1.3 било включено изискване „участникът следва да притежава опит в изпълнението на услуги с предмет и обем, идентичен или сходен с предмета на поръчката, изцяло реализирани през последните 3 (три) години, считано от датата, определена като краен срок за представяне на оферти.“ В т. 9 от Глава втора „Техническа спецификация“ от одобрената документация за участие в процедурата са поставени допълнителни изисквания към техническото предложение на участниците, като е посочено, че всеки участник трябва да представи документи, включително: „Оторизационно писмо от производителя за устройства ТИП 1, ТИП 2 и ТИП 3, от което да е видно правото на участника да извършва доставка, инсталация, пускане и експлоатация и серийни дейности. Доказва се с оригинал или заверено копие на документ.“ Видно от документацията по ОП единствената оферта е подадена от „Стемо“ ЕООД - [населено място], което е определено съответно и за изпълнител на ОП. С оглед констатираното, бил съставен АУАН № 11-01-212 от 21.02.2024 г., а въз основа на него било издадено и обжалваното пред СРС наказателно постановление № 11-01-212 от 06.08.2024 г., издадено от Директор на Агенцията за

държавна финансова инспекция (АДФИ), с което на основание чл.53 от ЗАНН е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 10 000 лева на А. К. Н., за нарушение на чл.2, ал.2 от Закона за обществените поръчки (ЗОП, ред. ДВ, бр. 13 от 16.02.2016 г., в сила от 15.04.2016 г., доп. ДВ, бр.62/05.08.2022 г.) вр. чл.247, ал.1 вр. чл. 259 вр. чл.261, ал.2 от ЗОП.

Въззивният съд е кредитирал приложените по преписката доказателства, както и показанията на разпитаните свидетели – В. Р., Х. Х., А. З. и С. Й. - служители на длъжност финансови инспектори в АДФИ. За да потвърди НП, СРС е приел, че при съставяне на АУАН и при издаване на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да обуславят отмяна на НП. Приел е, че посоченото нарушение е безспорно доказано и правилно е ангажирана административнонаказателна отговорност на нарушителя. СРС е приел, че нарушението не представлява маловажен случай по смисъла на чл. 28 ЗАНН.

Решението е правилно.

Разпоредбата на чл. 2, ал. 2 от ЗОП съдържа забрана при възлагането на обществени поръчки възложителите да ограничават конкуренцията чрез включване на условия или изисквания, които дават необосновано предимство или необосновано ограничават участието на стопански субекти в обществените поръчки и които не са съобразени с предмета, стойността, сложността, количеството или обема на обществената поръчка. Същевременно законодателят е предоставил възможност на възложителя свободно да определя условията и изискванията към кандидатите, които смята, че ще му гарантират точно изпълнение на поръчката при съобразяване спецификата на нейния предмет и неговите потребности, но при зачитане на основните принципи на чл. 2 от ЗОП и при спазване на забраната условията или изискванията да не дават предимство на даден кандидат или необосновано да ограничават участието на лица. В този смисъл, предоставената възможност на възложителя не е неограничена, а е обвързана със задължение за достатъчна обоснованост на конкретно въведеното условие. При излизане извън оправданата допустимост на ограничението, въведените условия или изисквания обуславят нарушение на разпоредбата на чл. 2, ал. 2 от ЗОП. В случая е установено извършеното от А. Н. в качеството му на главен секретар на Министерство на земеделието, оправоумен със заповед № РД-09-1003/ 05.09.2022 г. на Министъра на земеделието, ограничителни изисквания към участниците, а именно: да притежават опит в изпълнението на услуги с предмет и обем, идентичен или сходен с предмета на поръчката, изцяло реализирани през последните 3 (три) години, считано от датата, определена като краен срок за представяне на оферти и да разполагат с оторизационно писмо от производителя за устройства ТИП 1, ТИП 2 и ТИП 3, от което да е видно правото на участника да извършва доставка, инсталация, пускане и експлоатация и серийни дейности.

Така формулираните изисквания сочат, че е допусната възможност в процедурата да участват само кандидати, които разполагат с изцяло изпълнени услуги с идентичен или сходен с предмета на поръчката (предоставяне на техника за печат, копиране и сканиране) през последните 3 (три) години, считано от датата, определена като краен срок за представяне на оферти и да разполагат с оторизационно писмо от производителя за устройства ТИП 1, ТИП 2 и ТИП 3, от което да е видно правото на участника да извършва доставка, инсталация, пускане и експлоатация и серийни дейности, като по този начин е ограничен кръга от стопански субекти, които са могли да участват в обществената поръчка. С тези действия на възложителя се нарушават принципите на свободна конкуренция, равнопоставеност и недопускане на дискриминация на потенциалните участници, като се нарушава и конкуренцията, и би могло да има разубеждаващ ефект. В допълнение следва да се посочи, че поставеното условие изисква предприемането на допълнителни действия по удостоверяването на изрични права за участие в конкретната процедура.

С формулираното по този начин изискване възложителят е предопределил кръга на

потенциалните участници, по отношение на тези, които разполагат с изцяло изпълнени услуги за предоставяне на техника за печат, копиране и сканиране през последните 3 (три) години, считано от датата, определена като краен срок за представяне на оферти и с оторизационно писмо от производителя за устройства ТИП 1, ТИП 2 и ТИП 3, от което да е видно правото на участника да извършва доставка, инсталация, пускане и експлоатация и серийни дейности, и не е дал възможност за участие в процедурата на лица, които към момента на подаване на офертите не разполагат с такъв опит или такова оторизационно писмо от производителя. Още повече, както правилно е посочил въззивния съд, в обичайната търговска практика оторизацията става въз основа на договор, който може да бъде сключен пряко с производителя или от упълномощен представител. С така формулираното изискване към участниците да разполагат с оторизационно писмо само от производителя се поставя необосновано ограничително изискване за представяне на оторизация единствено от производителя, но не и от негов упълномощен представител.

Търсеното от възложителя изпълнение на обществената поръчка на практика би могло да бъде изпълнено и без тези ограничителни критерии при съобразяване на оперативната самостоятелност, която притежава изпълнителният директор на Агенция по заетостта. Така, в решение № 3097 от 23.03.2023 г. на ВАС по адм. д. № 9681/2022 г., VII о., се посочва, че оперативната самостоятелност на административния орган „винаги е ограничена от принципите, регламентирани в закона в качеството им на основополагащи начала, с които възложителите следва да се съобразяват при всяко едно възлагане в условията на закона. Граница на тази преценка са и всички специфични правила на закона. Т. правило безспорно се явява чл. 2, ал. 2 ЗОП, съгласно която разпоредба възложителите нямат право да включват в решението, обявлението или документацията условия или изисквания, които дават предимство или необосновано ограничават участието на лица в обществените поръчки и които не са съобразени с предмета и количеството или обема на обществената поръчка.“

По изложените съображения, съдът намира, че оспореното решение на СРС не страда от твърдените в касационната жалба пороци, което обстоятелство налага отхвърлянето ѝ като неоснователна и оставяне в сила на въззивното решение.

При този изход на спора и предвид своевременното направеното искане от страна на ответника, съдът следва да му присъди разноски за юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 63д, ал. 3 ЗАНН, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер от 130 лева.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК, Административен съд София - град, XX касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 922 от 12.03.2025 год. по АНД № 16589/2024 год. по описа на СРС, НО, 116-ти състав.

ОСЪЖДА А. К. Н., с ЕГН [ЕГН], да заплати на Агенция за държавна финансова инспекция сумата от 130 (сто и тридесет) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

